

[Formanden.]

Medlem af folketinget Diderichsen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren slette Danmarks forbehold over for Den internationale Udviklingskommenslutning (IDA) om, at vort lovede bidrag er betinget af, at alle andre bidragydende lande også svarer ja, og vil ministeren give tilsagn om yderligere bidrag?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til socialministeren, for at han kan fremsætte det lige anmeldte lovforslag.

Socialministeren (Bundvad): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Forhøjelse af sygedagpenge, medlemskontingent for bidragydende medlemskab m. v.)*.

Lovforslaget går bl. a. ud på, at satserne for dagpenge til lønarbejdere under sygdom forhøjes fra 1. oktober 1967.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget redegjort for den hidtidige udvikling af dagpenge, siden sygeforsikringsloven trådte i kraft den 1. april 1961 og indtil den seneste forhøjelse, der blev gennemført ved loven af 26. maj 1965, og som har virkning fra 1. april 1966. Satserne udgør i dag 33 kr. for forsørgere, 26 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 13 kr. for ikke-forsørgere under 18 år.

I den netop vedtagne ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. er dagpengene ved arbejdsløshed fastsat inden for en ramme, der går fra 15 kr. til 50 kr. om dagen i 6 dage om ugen. For ikke-forsørgere med under 15 års medlemstid gælder indtil 31. marts 1968 en særlig dagpengesats på 40 kr. Dagpengenes maksimum underkastes regulering på grundlag af den af Danmarks Statistik offentliggjorte gennemsnitlige timefortjeneste og udgør ved lovens ikrafttræden 55 kr. 50 øre.

Som allerede bebudet i åbningstalen har regeringen fundet det påkrævet, at også sygedagpengene søges forhøjet. Det foreslås, at satserne fra 1. oktober 1967 forhøjes

fra 33 kr. til 50 kr. for forsørgere, fra 26 kr. til 40 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og fra 13 kr. til 20 kr. for ikke-forsørgere under 18 år, altså en forhøjelse på omkring 50 pct.

Når det ikke foreslås at forhøje satsen for forsørgere til det beløb, der gælder efter arbejdsløshedsloven, skyldes det, at der i sygeforsikringsloven er tale om faste satser, medens arbejdsløshedsloven anvender en maksimumsgrænse, og det må antages, at der inden for nogle fag vil blive anvendt lavere satser end maksimumsbeløbet. Jeg finder det derfor rigtigst, at vi foreløbig ser, hvorledes udviklingen bliver inden for arbejdsløshedsområdet.

Jeg er ganske klar over, at det her fremsatte forslag ikke indeholder de forbedringer af dagpengeordningen, som må være endemålet. Det er et almindeligt ønske — som regeringen fuldt ud deler — at dagpengene skal andrage en procentdel af det aktuelle indtægtstab, der skyldes sygdommen, og at vi således kommer bort fra de faste beløb, som i øjeblikket findes i loven. Vi må altså stille imod en ordning, der svarer til det mål, vi har sat os med hensyn til arbejdsløshedsforsikringens dagpengeordning, hvor vi skal nå frem til, at understøttelsen andrager en procentdel af gennemsnitslønnen i faget.

En sådan ordning forudsætter imidlertid, at bidragenes størrelse afpasses efter dagpengenes størrelse, og forudsætter i det hele taget meget store principielle ændringer i den gældende dagpengeordning.

Disse spørgsmål overvejes i socialreformkommissionen, og det er min hensigt at bede kommissionen fremskynde sit arbejde hermed, således at regeringen snarest muligt kan fremsætte forslag til gennemførelse af disse videregående forbedringer.

I kommissionens overvejelser vil også indgå spørgsmålet om nedsættelse eller bortfald af karenstiden. Jeg har derfor heller ikke fundet tiden inde til at foreslå radikale ændringer på dette meget vigtige punkt.

Der er dog én forbedring i karenstidsreglerne, som jeg finder bør nyde fremme allerede nu. Ifølge § 52, stk. 2, skal der, når sygdommen har varet 4 uger, ske efterbetaling for de første 6 dage, som karenstiden varer. Disse 4 uger foreslås nedsat

[Socialministeren.]

til 3 uger. Denne ændring vil være en forbedring for de lønarbejdere, der er syge i længere tid, og hvis økonomi rammes hårdt af sygdommen.

Ifølge sygeforsikringsloven skal udgifterne til dagpenge til lønarbejdere tilvejebringes dels ved bidrag fra arbejdere og arbejdsgivere, dels ved tilskud fra staten. Loven bestemmer, at arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag skal dække $\frac{5}{6}$ af udgifterne. Med de foreslåede forbedringer er det nødvendigt at forhøje arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefondens til 4,5 øre for arbejderne og 9 øre pr. time for arbejdsgiverne.

Jeg tog derfor allerede den 5. oktober 1966 initiativ til forhandlinger herom med LO og Dansk Arbejdsgiverforening, og vi har i den følgende tid haft en række møder. Hovedorganisationerne har imidlertid betragtet spørgsmålet om forhøjelse af dagpengene som værende af betydning i overenskomstforhandlingerne, og det har derfor først været muligt at få deres endelige svar den 1. marts. Spørgsmålet om dagpenge har altså ikke med rimelighed kunnet behandles før nu. Parternes svar går ud på, at LO efter omstændighederne har kunnet give tilslutning, medens Dansk Arbejdsgiverforening ikke har kunnet anbefale lovforslaget.

Ligesom ved tidligere reguleringer af dagpengesatserne foreslås det, at det højeste beløb, som kan sikres gennem sygekasserne som frivillige dagpenge, forhøjes til samme beløb som dagpengesatsen for lønarbejdere, det vil altså for forsørgere sige 50 kr. Det laveste beløb har siden sygeforsikringslovens vedtagelse været 5 kr. Det foreslås nu, at dette forhøjes til 15 kr., svarende til, hvad der er det laveste beløb efter arbejdsløshedslovens dagpengeregler.

Den højeste sats for dagpenge til ikke-selverhvervende husmødre har hidtil haft samme størrelse som dagpenge til lønarbejdere under 18 år. Det er min opfattelse, at disse dagpengesatser ligger på et niveau, der er for lavt i forhold til, hvad det betyder af udgifter for en familie, når husmoderen er syg. Det foreslås derfor, at husmodersatsen i stedet sættes til det halve af maksimumbeløbet. Satsen bliver herefter 25 kr., altså 5 kr. mere, end hvis satsen fortsat

er den samme som dagpenge til forsørgere under 18 år.

Statens merudgift ved de foreslåede forbedringer af dagpengene bliver ca. 26 mill. kr. om året. I 1967-68 bliver merudgiften ca. 16 mill. kr. Til sammenligning kan nævnes, at arbejdernes og arbejdsgivernes merudgifter bliver ca. 60 mill. kr. årlig, fordelt med 20 mill. kr. på arbejderne og 40 mill. kr. på arbejdsgiverne. Jeg skal også nævnte, at præmierne til de frivillige dagpenge vil stige.

Af de øvrige forslag vil jeg gerne nævne forslaget om nedsættelse af ventetiden for ret til hjælp af sygekassen ved overgang fra bidragydende medlemskab til nydende medlemskab. En forkortelse af ventetiden vil være en fordel for de medlemmer, der på grund af vanskelige økonomiske forhold er overført til bidragydende medlemskab, og som stræber efter at få genoprettet deres nydende medlemskab. Reglen må ses i sammenhæng med forslaget om en fordobling af kontingentet for bidragydende medlemmer. Dette kontingent har ikke været forhøjet i sygeforsikringslovens tid.

Vi har tidligere her i salen drøftet spørgsmålet om, hvorvidt børn af fortsættelseskassernes medlemmer skal have adgang til at blive medlemmer af disse kasser, når de som 16-årige skal være selvstændige medlemmer, og jeg har givet tilsagn om at ville godkende en ordning på dette område, dersom sygekasser og fortsættelseskasser kunne blive enige derom. Jeg kan nu oplyse, at der mellem repræsentanter for syge- og fortsættelseskasserne er truffet aftale om, at disse børn skal have adgang til at blive medlemmer af fortsættelseskasserne uanset deres indtægt. Denne aftale har jeg godkendt. Da loven på dette punkt gennem tiderne har givet anledning til nogen usikkerhed, har jeg fundet det rigtigst, at lovens ordlyd bringes helt i overensstemmelse med nyordningen, og der er i lovforslaget medtaget en ændring sigtende herpå.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og villige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

En lille smule mere ro i salen.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om Danmarks Nationalbank.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 100) findes i tidenden sp. 2043).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ikrafttræden for Grønland af møntlovene.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 101) findes i tidenden sp. 2043).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Jeg lovede sidste gang, da de to lovforslag var til første behandling, at undersøge nogle spørgsmål, der blev stillet af to ordførere.

Hr. Th. Mikkelsen spurgte om, hvornår udmøntningen af to- og enører i møntbronze kan forventes tilendebragt, og tilføjede, at man jo kunne sætte de love, der vedtoges i 1940 og 1941 om udmøntning af aluminiums- og zinkskillemønter, ud af kraft og derigennem opnå en forenkling af møntlovgivningen.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at der er præget for 1¼ mill. kr. toører og for 350.000 kr. enører. Der skal bruges for ca. 6¼ mill. kr. toører og for ca. 800.000 kr. enører, før der er et tilstrækkeligt antal af disse mønter til at dække behovet i den daglige omsætning. Toørerne skulle efter de foreliggende produktionsplaner kunne sæt-

tes i cirkulation i efteråret 1968. Om enørerne er det vanskeligt at sige noget konkret på indeværende tidspunkt, men de kan næppe sendes ud i omsætningen før i 1969.

Både finansministeren og jeg er enige i, at det ville være ønskeligt at annullere de gamle aluminiums- og zinkmønter, når hele det nye møntsystem er gennemført, og man vil til sin tid i finansministeriet overveje, om dette rent praktisk kan lade sig gøre.

Hr. Th. Mikkelsen spurgte endvidere, hvornår de nye femogtyveører med hul kan forventes sat i omløb. I finansministeriet oplyser man, at der i dag er præget for ca. 6 mill. kr. af disse mønter, og der skal i omsætningen bruges for ca. 25 mill. kr. Man regner med, at den nye femogtyveøre vil være klar til udsendelse omkring september i år.

Endvidere har hr. Weikop spurgt, om det er meningen, at den erindringstikrone, som udstedes i forbindelse med tronfølgerens bryllup, skal i omløb på Grønland før de andre mønter, som efter lovforslaget bliver gangbar mønt på Grønland fra den 1. juli i år. Det er ikke meningen, og erindringsmønten er da også nævnt under punkt 9 i det foreliggende lovforslag som en af de mønter, der sættes i kraft på Grønland fra 1. juli i år.

For øvrigt er der jo nok ikke mange af dem, der køber denne erindringstikrone for 20 kr., som vil give den ud efter dens pålydende. Jeg ville i hvert fald ikke kunne anbefale en sådan adfærd.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statsautoriserede revisorer.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 42) findes i tidenden sp. 650; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 107).

Der var ikke stillet ændringsforslag.